

Andakt till

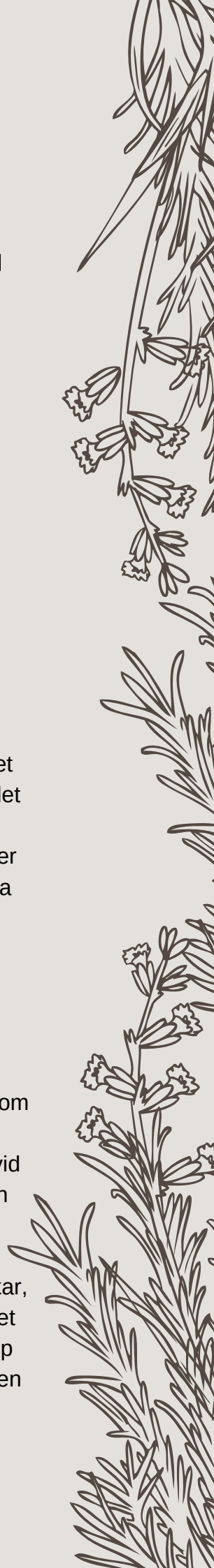
ROMARBREVET

KAPITEL 4

Att hålla fast vid
hoppet

Jag gillar verkligen vers 17 & 18 i kapitel 4. Vi återkommer snart till de verserna. Kapitlet fortsätter annars att bolla frågan om tro och gärningar. Vad betyder något egentligen, det är bra att vi lever schyssta, rättfärdiga, kärleksfulla, utgivande liv, men det som till sist verkligen betyder något är om vi tror på honom som gör syndaren rättfärdig, för han eller hon får sin tro räknad som rättfärdighet. (vers 5) Och den rättfärdigheten gäller inte bara judar som en del säkerligen hävdade i församlingen i Rom, den gällde alla. (vers 16) Även vi, allihopa, du som läser detta också, ska räknas som rättfärdiga, ty vi tror på honom som från de döda har uppväckt vår Herre Jesus, som blev utlämnad för våra överträdelsers skull och uppväckt för vår rättfärdighets skull. (Vers 24-25)

Men tillbaka till vers 17 som säger något riktigt coolt om Gud och vers 18 som säger något riktigt coolt om Abraham. Gud är den som talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns. Sug på den versen lite, visst är det vackert, spännande och trösterikt! Och sen vers 18 som beskriver Abrahams tro: Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde... Någon gång emellanåt tror jag de flesta människor kan hamna i en livssituation där man kan känna att allt hopp är ute eller raserat. Men att då trotsigt få gripa tag i Gud och hoppas och tro i alla fall, det är den metod som vi kan lära av Abraham hjälper oss i såna situationer. När det ser helt kört ut i våra ögon och vår tankar, så är det inte kört i Guds ögon eller i Guds tankar. För Gud är den Gud som talar om det som inte finns som om det redan fanns. Gud kan tala in i våra liv om en ny väg om hopp för framtiden, om livsmod, vi kan inte se det, men Gud ser det, och i det hoppet och i den tron får vi haka fast oss i.

HRent mänskligt sett var det ju kört för Abraham och Sara att kunna få barn, han var omkring 100 år gammal och Saras modersköte var dött (vers 19) Trots det var Abraham förvissad om att det Gud lovat kan han också infria. (vers 21)

Ta med dig detta denna veckan. Där allt hopp var ut höll du fast vid hoppet och trodde, För den Gud vi tror på är den Gud som talar om det som inte finns som om det redan fanns.

Välsignelse i veckan som kommer!

*Där allt hopp
var ute höll
Abraham fast
vid hoppet och
trodde...*

ROM 4:18

